

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการฝึกภาษาบริหาร ชุดแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน และробิตคนซ์ การกระโดดเชือก และกลุ่มควบคุม ในบทนี้ ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งรายละเอียดออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

- 4.1 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกล ไก่ก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มภาษาบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน
 - 4.2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกล ไก่ก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มแอโรบิกคนซ์
 - 4.3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกล ไก่ก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มการกระโดดเชือก
 - 4.4 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกล ไก่หลังการฝึกระหว่างกลุ่มภาษาบริหารชุดแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโรบิกคนซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก
- จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

4.1 การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มภายบริหารชุด
แม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มภายบริหารชุด
แม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน

รายการทดสอบ	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ยืนกระโดดไก่	51.98	5.49	56.83	3.62	3.01*
2. ลูก-น้ำ 30 วินาที	56.33	9.08	64.86	6.37	4.85*
3. คั้นพื้น	54.59	10.09	78.48	9.41	6.78*
4. วิ่งกลับตัว 15 วินาที	33.31	5.80	54.99	5.14	8.74*
5. วิ่ง 5 นาที	54.84	7.82	61.74	9.70	2.94*
รวม	251.44	22.19	316.91	22.57	12.72*

*P < .05

จากตารางที่ 2 พนวจ สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มภายบริหารชุด
แม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยสมรรถภาพ
ทางกลไก หลังการฝึกสูงกว่าสมรรถภาพทางกลไกก่อนการฝึก ($\bar{X} = 316.91 > \bar{X} = 251.44$)

เมื่อพิจารณาในรายการทดสอบข้อที่ 5 รายการ พนวจ สมรรถภาพทางกลไกก่อนและ
หลังการฝึก ทั้ง 5 รายการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มแอโรบิคคนชี้ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มแอโรบิคคนชี้

รายการทดสอบ	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ยืนกระโดดไกล	52.79	4.64	58.75	7.23	2.05
2. ลุก-นั่ง 30 วินาที	56.10	6.19	64.84	6.22	3.61*
3. คันพื้น	54.05	12.11	75.78	11.80	5.98*
4. วิ่งกลับตัว 15 วินาที	34.05	1.47	52.60	5.01	10.03*
5. วิ่ง 5 นาที	54.68	6.69	62.11	7.34	2.28*
รวม	251.67	24.37	314.08	25.92	6.98*

* $P < .05$

จากตารางที่ 3 พบร่วมกันว่า สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มแอโรบิคคนชี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกลไกหลังฝึกสูงกว่า สมรรถภาพทางกลไกก่อนฝึก ($\bar{X} = 314.08 > \bar{X} = 251.67$)

เมื่อพิจารณาในรายการทดสอบทั้ง 5 รายการ พบร่วมกันว่า สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึก 4 รายการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ยืนกระโดดไกลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.3 การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มการกระโดดเชือก
ตั้งแสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มการกระโดดเชือก

รายการทดสอบ	การทดสอบก่อนฝึก		การทดสอบหลังฝึก		t-value
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ยืนกระโดดไกล	51.97	6.38	57.32	7.66	4.63*
2. คุก-นั่ง 30 วินาที	56.74	6.63	61.86	3.87	2.76*
3. คันพื้น	52.31	9.72	75.15	10.24	8.34*
4. วิ่งกลับตัว 15 วินาที	34.05	5.42	56.11	4.14	11.82*
5. วิ่ง 5 นาที	53.64	7.36	60.83	4.66	4.39*
รวม	248.71	26.14	311.27	25.09	31.32*

* $P < .05$

จากตารางที่ 4 พบร่วมกันว่า สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึกของกลุ่มการกระโดดเชือก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าเฉลี่ยสมรรถภาพทางกลไกหลังฝึกสูงกว่าสมรรถภาพทางกลไกก่อนฝึก ($\bar{X} = 311.27 > \bar{X} = 248.71$)

เมื่อพิจารณาในรายการทดสอบทั้ง 5 รายการ พบร่วมกันว่า สมรรถภาพทางกลไกก่อนและหลังการฝึก ทั้ง 5 รายการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.4 การเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกลไกหลังการฝึกระหว่างกลุ่มภายในบริหารชุดแม่ไม้มวยไทย

พื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกดานซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกหลังการฝึกภายในบริหาร ของนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 5 - 10

ตารางที่ 5 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบสมรรถภาพทาง

กลไกหลังการฝึกภายในบริหาร ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกดานซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	158.87	79.43	0.13
ภายในกลุ่ม	27	16294.12	603.48	
รวม	29	16452.99		

จากตารางที่ 5 พบร้า ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกลไกระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกดานซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก หลังการฝึกภายในบริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบยืนกระโดดไกล

หลังการฝึกภายในบริหาร ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกดานซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	19.80	9.90	0.23
ภายในกลุ่ม	27	1117.04	41.37	
รวม	29	1136.84		

จากตารางที่ 6 พบร้า ผลการทดสอบยืนกระโดดไกลระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกดานซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก หลังการฝึกภายในบริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 7 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบลูก - นั่ง
หลังการฝึกภาษาบริหาร ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกานซ์
และกลุ่มการกระโดดเชือก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	59.60	29.80	0.94
ภายในกลุ่ม	27	848.03	31.40	
รวม	29	907.63		

จากตารางที่ 7 พนบว่า ผลการทดสอบลูก - นั่ง ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกานซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก หลังการฝึกภาษาบริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบดันพื้น
หลังการฝึกภาษาบริหาร ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกานซ์
และกลุ่มการกระโดดเชือก

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	62.58	31.29	0.28
ภายในกลุ่ม	27	2995.51	110.94	
รวม	29	1136.84		

จากตารางที่ 8 พนบว่า ผลการทดสอบดันพื้นระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโกรบิกานซ์ และกลุ่มการกระโดดเชือก หลังการฝึกภาษาบริหาร ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบวิ่งกลับตัว
หลังการฝึกกายบริหาร ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโรบิกคนซี
และกลุ่มการกระโดดเชือก**

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	64.28	32.14	0.23
ภายในกลุ่ม	27	618.89	22.92	
รวม	29	683.17		

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบวิ่งกลับตัว ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่ม
แอโรบิกคนซี และกลุ่มการกระโดดเชือก หลังการฝึกกายบริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 10 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบวิ่ง 5 นาที
หลังการฝึกกายบริหาร ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน กลุ่มแอโรบิกคนซี
และกลุ่มการกระโดดเชือก**

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	8.65	4.32	0.07
ภายในกลุ่ม	27	1527.31	56.56	
รวม	29	1535.96		

จากตารางที่ 10 พบว่า ผลการทดสอบวิ่ง 5 นาที ระหว่างกลุ่มแม่ไม้มวยไทยพื้นฐาน
กลุ่มแอโรบิกคนซี และกลุ่มการกระโดดเชือก หลังการฝึกกายบริหารไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05